

12-01-2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
† Μνήμη Ταπιανῆς μάρτυρος (†226),
Εὐθασίας, Μερπίου μαρτυρων (†305)
„Ηχος πλ. α' Εωθινὸν Η'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάνθαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οπ πρέπει σοι πᾶσα μέξα...

„Ηχος πλ. α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
δόνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ δόνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὅφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. „Ηχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ¹
καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου
τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστὸὶ καὶ
προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς
τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει
αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ... τὸ ως ἄνω.

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς

„Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου
Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη
προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ
φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν
σε Γίδην ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Οἱ ἐπιφανεῖς
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον
φωτίσας δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

„Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν
ῦμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν,
ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν
μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας
κράτος θανάτου, καὶ ἴσχὺν διαβόλου,
καὶ τοὺς ἐν ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης,
ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι
ἐτέθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα, ἀνω
στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον,
κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς
ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καὶ
ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν...

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς 12/01.

„Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ιορδάνη ποταμέ, τὶ ἐθαμβήθης
θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν,
εἴδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ
τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ
δῦναι; οἱ Ἀγγελοι αὐτόν, δρῶντες
ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ
ἐτρόμαξε, καὶ συνεστάλη θάλασσα,
καὶ πάντα, τὰ δρατὰ καὶ ἀόρατα.

Χριστός ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὄντα.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔπειρα
“Ηχος πλ. α'.**

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ανάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοί. Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καγὼ ἐδειλίασα. Ληστῆς ἐθεολόγησε, καγὼ ἡρηνησάμην σε, ἅρα καλέσεις μὲ τοῦ λοιποῦ μαθητήν, ἢ πάλιν δείξεις μὲ ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοούντα με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σώσόν με.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχη τὴν πλευράν σου ἔξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν. Υπερυψούμενε Σωτήρ, δὸν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν...

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς 12/01

“Ηχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Βαπτίζεται Χριστός, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον, ἐξ ὑψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Γεννητὸς μου, ἐν ᾧ ηὑδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

“Ηχος πλ. α'

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, “Ιδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Αποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου, Σωτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γεννητὸν τε, καὶ τὸ Ἁγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ὀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔα, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ὁρέύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ὅπι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος πλ. α'.

Ἄγγελικὴ δόράσει τὸν νοῦν
ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ Ἐγέρσει
τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ
Μυροφόροι τοὶς Ἀποστόλοις
εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου,
συνεργοῦντος τοὶς θαύμασι, καὶ
παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με Δαυΐτικῶς,
ἄδω σοὶ Σωτήρ μου. Ρύσαι μου τὴν
ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοὶς ἐρημικοὶς ζωὴ μακαρία
ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, περικρατεῖται
πάντα τὰ δρατά τε σὺν τοὶς
ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὅν, τῆς
Τριάδος ἐν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰς τὰ δρη ψυχὴ ἀρθῶμεν,
δεῦρο ἐκεῖσε, δθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ καμέ, Χριστὲ
ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης
περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες
φῶμεν, Σὺ εἰ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς,
νούς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοί. Εἰς τὰς
αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς
πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ
τελεσιουργεῖται, πὺρ γὰρ ἐκεῖ
φλέγον, ἄπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ
ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται,
ώς ἐν Πατρί, ἀμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἄναστηθι Κύριε ὁ Θεός μου,
ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Άνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε,
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου,
Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν
σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε
πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν,
ἰδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ

ύπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς Ἡχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται δόστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἔμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἔμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σᾶσσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (Δή)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Καγὼν ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. α'. ·Ο Ειρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς
θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων
πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι,
Χριστὸς ἔξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ
ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὅμονον ἀδοντα.

Στίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Сὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἐβραίων
συναγωγή, οὐ στοργὴν εὔεργέτα,
πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ
ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα,
τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ηγειρὰς μὲ πεσόντα, τῷ
βόθρῳ ἐπικληθείς, ζωοδότα
ἀπτώτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους
φθοράς, Χριστὲ ἀνασχόμενος,
ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρῳ μὲ
εὐωδίασας.

Στίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε,**
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκὸν**

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη
πέπαυται, ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ
κεχαριτωμένη, πιστοὶ χαρὰν
ἔξανέτειλεν, εὐλογίαν πάσιν
ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοὺς πέρασι.

Τοῦ Μηνάου

·Ο β' κανὼν τῶν Θεοφανειῶν.
·Ωδὴ α'. Ἡχος β'. Στείβει θαλάσσης.

Στίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Ορθρου φανέντος τοῖς βροτοῖς
σελασφόρου, Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς
ῥόας Ἰορδάνου Ἀναξ ὑπέσχες, ἥλιον

σὸν αὐχένα, Χώρου ζοφώδους, τὸν
Γενάρχην ἀρπάσαι, Ρύπου τε
παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν. (Δή)

Δόξα Πατρί...

Ἀναρχε ὁ εἴθροις, συνταφέντα
σοι Λόγε, Νέον περαίνεις, τὸν
φθαρέντα τῇ πλάνῃ, Ταύτην
ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
”Οπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,
”Ισος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν
φύσιν.

Καὶ νῦν...

Ἀναρχε ὁ εἴθροις, συνταφέντα
σοι Λόγε, Νέον περαίνεις, τὸν
φθαρέντα τῇ πλάνῃ, Ταύτην
ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
”Οπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,
”Ισος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν
φύσιν.

·Ωδὴ γ'.

·Ἡχος πλ. α'. ·Ο Ειρμός.

Ο πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γὴν
τὴν προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν
ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Στίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ
μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηγόχασι
Χριστέ, δόξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα,
εὐεργεσίαν σοὶ ἡμείφαντο, παῖδες
Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Οι πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη
σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ
Χριστὲ κατέθεντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως
ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχες, τὴν

μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἀνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε,**
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίου**

ΚÙ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὥδινων μητρικῶν, ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον δρθιδόξως κηρύττομεν.

‘Ο β' κανών τῶν Θεοφανείων.
Ωδὴ γ'. Ὁχος β'. Οσοι παλαιῶν.

Σπίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,**
δόξα σοι.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει, Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν, Ἐπισκοπεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ· Ὅρθρῳ φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότῃ, Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν. (**Δις**)

Δόξα Πατρί...

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν, Γαστρὸς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις. Γεννᾷ τε αὖθις, γηγενῶν ἀναπλάσει, Ἐργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης. Ἰκται γὰρ αὐτήν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Καὶ νῦν...

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν, Γαστρὸς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις. Γεννᾷ τε αὖθις, γηγενῶν ἀναπλάσει, Ἐργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης. Ἰκται γὰρ αὐτήν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Κοντάκιον Ὁχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμοιοῦντάς σε. Ἡλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἶτα τὸ μεθέορτον μεσώδιον Κάθισμα.

Ὅχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, ἐπέφανε σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἥν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸν
Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάντησις

Όπι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος πλ. α'.

Πρὸς τὸν Ἀδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδαμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ο Οἶκος

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ὅγματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ίδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην, σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαία τοῦ κηρύξαι. Διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Σπίχοι

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῇ κάρᾳ,

Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου.

Σπίχοι

Ἐπανθρακωθεὶς καρδίαν θείω πόθῳ,

Ἐπ' ἀνθράκων ἥδιστα Πέτρος ἐκπινέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Σπίχοι

Θεὸν πόθων ὕψιστον, ἴσχυρὸν μόνον,

Μαστίζεται Μέρτιος ἴσχυρῶς ἄγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Θυγήσκει χορός τις ὀκτάριθμος ἐκ ξίφους,

Αἰῶνος εύρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Μάρτυς Εύθασία ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Αὔτῷ Θεῷ Σωτῆρι κόσμου προσφέρει,

Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εύθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἡλιού.

Σπίχοι

Ἄλλος δέδεικται θαυματουργὸς Ἡλίας,

Ο θαυματουργὸς οὗτος ὅντως Ἡλίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων Ἰαμβικαῖ.

·Ωδὴ α'.

·Ηχος β'.

Cτείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἡπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ρώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

·Ωδὴ γ'.

Οσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν, τῷ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.

·Ωδὴ δ'.

Πυρσῷ καθαρθείς, μυστικῆς θεωρίας, Τυμῶν προφήτης, τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ρήγνυσι γῆρουν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἔμφαίνουσαν, ἀρρήτου Λόγου, τῷ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.

·Ωδὴ ε'.

Εχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου, Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωριμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον, Ἀγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτήν, οἵς Θεὸς κατηλλάγη.

·Ωδὴ ζ'

Ιμερτὸν ἐξέφηνε, σὺν πανολβίᾳ, Ἡχῷ Πατήρ, ὃν γαστρὸς

έξηρεύξατο. Ναι φησὶν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων, Φώταυγος ἔξωρουσεν, ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ωδὴ ζ'.

Ἐφλεξε δέιθρῳ, τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσαν, εὔσεβεῖς κατευνάσας· Τὴν δυσκάθεκτον, ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας, Ὄλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ωδὴ η'.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐλευθέρα μέν, ἡ κτίσις γνωρίζεται· Γίοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογείτω, συντόνως τὸν αἴτιον, Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἡχος β')

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἥγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδιον γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς

γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἀ**ντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ωδὴ θ'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν Τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ιαμβικὴ

“Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου Σου θαυμάτων, Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη! Δι’ ἣς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτῃ, Δῶρον φέροντες, ὑμνον εὐχαριστίας

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

“Ἡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Υφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

‘Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η',

‘Ηχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς Κηπουρὸν ἐπηρώτα, Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἥκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἀπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

‘Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἡχος γ'

Ἐπεφάνη δὲ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ὁρίθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε, καὶ γὰρ ἦλθεν, ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

AINOI. Ἡχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἀγγελοι, οὐκ ἥσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε

στρατιῶται, ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοὶς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοὶς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὁ ὀνυματοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπῶν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σὲ τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμας παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἄνεστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοὺς μαθηταῖς, ὅτι ὀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀπερ ο κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Γίὸς δὲ τοῦ Θεοῦ,

κόσμον ἡλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐπερα τῆς Ἐορτῆς Ὡχος α'.

τυμπανῷ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτον εν
χορδαῖς καὶ δργάνῳ

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ
κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ
προσκυνήσωμεν.

Σπίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν
Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν
τοῖς ὅδαις, πάντας ἡμᾶς
ἀνεκαίνισας.

Σπίχ. Ή θάλασσα εἰδε καὶ
ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ
ὅπισω.

Cù ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ
παλάμῃ τοῦ δούλου
χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ
Κόσμου ἴώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον
τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε
Κύριε, δόξα σοι.

Σπίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα, ὅτι
ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι
ἐστράφης εἰς τὰ ὅπισω;

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ
πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται.
Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ
πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος, ἐνίησι
τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὅδατι, καὶ ψυχῶν
τοῦτο καθάρσιον γίνεται, ἐπίγειον τὸ
φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς
τὸ νοούμενον, διὰ λουτροῦ σωτηρία,
δι' ὅδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ
καταδύσεως, ἡ πρός Θεὸν ἡμῶν

ἄνοδος γίνεται, θαυμάσια τὰ ἔργα
σου Κύριε! δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'

“Ηχος πλ. δ”

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Αγίῳ
Πνεύματι.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ
μάτην χεῖνται θερμῶς· ἵδοὺ γὰρ
κατηξίωται, καὶ διδασκόντων
Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὡς
Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα
γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται
μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἄλλ'
ὄμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς
Μαθηταῖς, οἵς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν
πρὸς τὸν πατρῶν κλῆρον ἄνοδον
ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἣς ἀξίωσον καὶ
ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα
Κύριε.

Καὶ νῦν... **Ηχος β'**

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις,
Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ
σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης
ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα
ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτω-
ται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ
ἀνυμοῦντες βιώμεν. Εὐλογητὸς
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

“Ηχος πλ. α’

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γενεὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἄμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἄμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπακτοις, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἄμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπάριον
“Ηχος πλ.δ”

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ὥστα μενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεες.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

“Ηχος β’”

Σπίχ. **Ἐ**ν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ιακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ἐ**γενήθη Ιουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Η** θάλασσα εῖδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ δόπισω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Τ**ί σοι ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ δόπισω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β. **Ἡχος β'**

Σπίχ. **Η**γάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Cῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. β'. **Ο**τι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἔμοι, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Cῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. γ'. **Π**εριέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροισάν με.

Cῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. **Ἐ**λεήμων δὲ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Cῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-

θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἶς Ὡν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἡχος α'.

Σπίχ. α'. **Ε**ξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἡχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδον ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Σπίχ. β'. **Ε**ἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδον ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Σπίχ. γ'. **Ε**ἰπάτω δὴ οἶκος Ἄαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδον ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα

έν είδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Σπίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβιούμενοι τὸ Κύριον, δτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδην ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίτε Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν, ὅτι ηὔδοκησε σαρκὶ, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἡχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδην ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ
τὸ Κοντάκιον Ἡχος δ'**

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἡλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίτῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Σπίχ. **Ἄ**γαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:7-13

Ἄδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν

καταρτισμὸν τῶν Ἅγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἀσομαι.

Σπίχ. **Ο**τι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Ιεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Εξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὁντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

ἥχος πλ. α'

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ἥχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν

μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. **(τρίς).**

Ἀπόλυτις